உ

கணபதி துணை

விநாயகர் மஞ்சரி

"வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

"Sri Bharathi Press," Choolai, Madras.,—1000 Copies.
(5 - 9 - 1951)

உ

சிவமயம்

விநாயகர் மஞ்சரி

*

இஃது

பிக்ஷாண்டார் கோயில் பெருநிலக்கிழார்

ஸ்ரீமான்

கோ. இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் F.R.H.S.

விருப்பத்தின்படி

திருமயிலை

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையால்

தொகுத்து

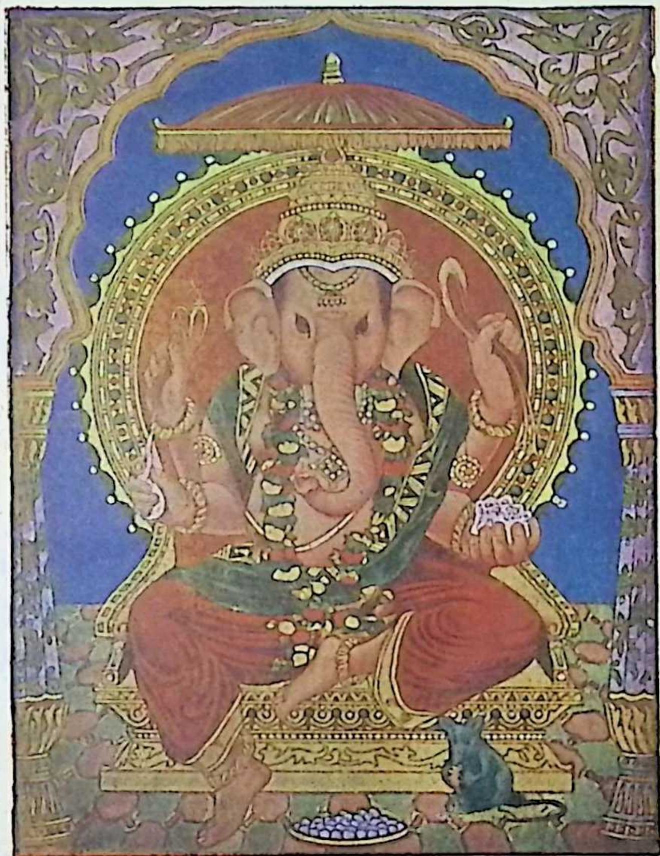
ஷை கிழாரின் பொருளுதவிகொண்டு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

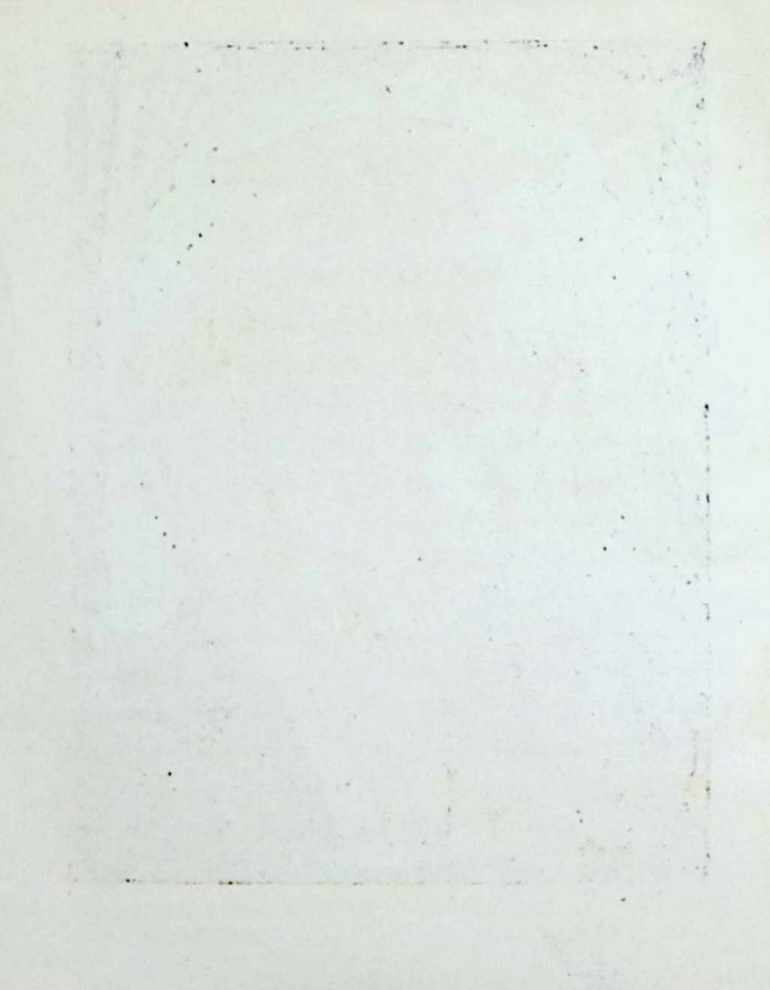
*

1951

கர௵ ஆவணி௴] [விலை அணா 2.

"பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்
சரண அற்புதமலர் தலைக்கணி வோமே."

உ
கணபதி துணை.

பதிப்புரை.

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

'விநாயகர்' எனப்படும் பிள்ளையாரின் வழிபாடு இந்தியா முழுவதும் உண்டு. இம்மூர்த்தியின் வழிபாடு நேப்பாளம், சைனு, திபேத் முதலிய பிறநாடுகளிலும் இருப்பதாக * 'Ganesa' என்னும் ஆங்கிலநூல் பல படங்களுடன் கூறுகின்றது. வட இந்தியாவில் விநாயகரை 'கணேஷ்' என்று அழைப்பர். இம்மூர்த்தியைச் சைவரும் வைணவரும் பேதமின்றி வணங்குவர். விநாயகர் என்னும் சொல்லின் சப்தார்த்தம் (1) துஷ்டர்களை அடக்குபவர்; (2) இடையூறுகளை நீக்குபவர்; (3) சுந்தரமுள்ளவர்; (4) தமக்கு மேலில்லா

* Ganesa—A Monograph on the Elephant-faced God by Alice Getty.—(London Publication.)

தவர் முதலியனவாம். விநாயகருக்குக் கணபதி, விக்கினேசுரர், மூத்த பிள்ளையார், ஏரம்பர் முதலிய பெயர்கள் உண்டு. இவரையே தனியாக வழிபட்டு வந்த சமயம் 'காணுபத்தியம்' என்று கூறப்படும். இச்சமயம் வடநாட்டில் முன்னிருந்ததாகத் தெரிகிறது. அதனுலேபோலும் இப்போதும் பிள்ளையார் சதுர்த்தி பம்பாய் முதலிய இடங்களில் மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவ்விரதம் தென் இந்தியாவில் வடநாட்டைவிடக் குறைவாகவே அனுசரிக்கப்படுவது கண்கூடு. ஆனுல், தென்னுட்டிலுள்ள எல்லாக்கிராமத்திலும் பிள்ளையார் கோயில் இருந்தேதீரும். கோயில் கட்டிடம் இல்லாவிடினும் அரசமரத்தினடியிலாவது பிள்ளையார் உருவம் தொழப்படும். எக்கருமத்தைத் தொடங்கும்போதும் (சுபமோ அசுபமோ) பிள்ளையார் பூசை நடவாமல் இராது. கடிதம் எழுதுவதாயின் பிள்ளையார் சுழி முன் வந்து நிற்கும். பிள்ளையார் பூசையைச் செய்தபிறகே சிலர் உணவு கொள்வர். பிள்ளையாரை எவரும் வணங்குவர். இத்தகைய மூர்த்தியைப்பற்றிய தமிழ் நூல்களாவன:—

(1) கந்தபுராணம் (கயமுகன் உற்பத்தி, அனந்தன் சாபநீங்கு படலங்கள்)

(2) விநாயக புராணம் (பார்க்கவ புராணம்) கச்சியப்ப முனிவர் பாடியது.

(3) விநாயக மான்மியம் (பூபாலபிள்ளை பாடியது)

(4) பிள்ளையார் கதை (சுன்னாகம் வரத பண்டிதர்)

(5) பிள்ளையார் புராணம் (ஷை கதையின் சுருக்கம்போல்வது)

(6) மூத்த நாயனார் இரட்டைமணிமாலை (கபிலர்)

(7) நாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையார் இரட்டைமணிமாலை (நம்பியாண்டார் நம்பி)

(8) மூத்தபிள்ளையார் மும்மணிக்கோவை (அதிராவடிகள்)

(9) காசித் துண்டி விநாயகர் திருவருட்பா (தருமபுரம் சிவஞான தேசிகர்)

(10) கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் (மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்)

(11) விநாயகர் திருவகவல் (ஔவையார்)

(12) விநாயகர் திருவகவல் (நக்கீரர்)

(13) கணேச புராணம் (ஓர் வீரசைவர் பாடியது)

(14) விநாயக பராக்கிரமம்

(15) விநாயக பரத்துவம் முதலியன.

இவற்றுள், ஔவையார் பாடிய அகவலே மிகச் சிறியதும், எவராலும் படிக்கப்படுவதுமாம். ஆனால், எவரும் அதன் நுண்மாண் பொருளை அறிந்து பாராயணஞ்செய்வதில்லை. இக்குறையை நீக்கும்பொருட்டு எனது அரிய நண்பரும், சைவசிகாமணியுமாகிய பிக்ஷாண்டார் கோயிற்பண்ணையார் திருவாளர் இராசகோபால பிள்ளையவர்கள், இந்நூற்கு ஓர் உரை எழுதுவித்து அச்சிட்டுப் பலருக்கும் உபகரிப்பது நலமென என்னிடம் சில மாதங்களுக்குமுன் கூறினர். அவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றும்படி சில நண்பரை உசாவினேன். ஒருவரும் எழுதித்தர முன்வந்திலர். இவ்வாறு திகைத்திருக்கும்போது, அதற்கு ஓர் உரை விரிவாக முன்னரே திருநெல்வேலி நெல்லையப்பபிள்ளை என்பவரால் எழுதப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். அந்நூலைத் தருவித்துப் பார்த்தேன். அது தற்காலத்திற்கு ஒவ்வாததாகக் காணப்பட்டது. யோகாப்பியாசத்திற் கைவந்தவர்களே அந்நூலைப் படித்து இன்புறத்தக்கவர். நம்போலியர்களுக்கு அது பயன்படாது. ஆகலின், யானே சில குறிப்புக்களை எழுதத் துணிந்தேன். யான் என்றும் மாணவனேயன்றிப் பண்டிதனல்லேன். குற்றமிருப்பின் அறிஞர் பொறுப்பாராக.

விநாயகரகவலே சில மாற்றங்களுடன் "பிள்ளையார் கதை" என்னும் நூலில் "தத்துவ ஞானத் திருவகவல்" என்னும் பெயருடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனோடு விநாயக கவசத்தையும், துவாதச நாமங்களைக் குறிக்கும் பாக்களையும், அஷ்டோத்தர சதநாமாவளியையும், சில தோத்திரப் பாக்களையும், சில வசனங்களையும் சேர்த்து மஞ்சரியாகத் தொகுத்துள்ளேன். இந் நன்முயற்சியில் என்னை இழுத்தது விநாயகப்பெருமான் திருவருளே எனக் கூறலாம். 1924-ம் ஆண்டில் மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணி மாலையை உரையுடன்வெளியிட்டேன். பிறகு, 1932-ல் பருளை விநாயகர் பள்ளைப் பிரசுரிக்க நேர்ந்தது. இப்போது இவ்வகவலை வெளியிடுகின்றேன். "விநாயகர் தம் கழல் பரவ, அடியேன் முன்னைப் பிறவியினிற் செய்த தவம் பெரியவாமே."

பிள்ளையார் மூர்த்தங்கள் பன்னிரண்டு. அவை யாவன :—வக்கிரதுண்டர், சிந்தாமணி, கெசானனர், விக்கினராசர், மயூரேசர், பாலசந்திரர், தூமகேது, கணேசர், கணபதி, மகோற்கடர், துண்டி, வல்லபை.

அவர் விரதங்கள் மூன்று. அவை :—

சுக்கிரவாரவிரதம், விநாயகசதுர்த்தி விரதம், விநாயகசட்டி விரதம் என்பவை. விநாயக சதுர்த்தி ஆவணி மாதத்துச் சுக்கிலபட்ச சதுர்த்தியிலே, சுத்தமான புற்று மண்ணால் செய்த பிள்ளையார் உருவத்தை அறுகு, வன்னியிலை முதலியவற்றைச்சாத்தி, மாதுளம் பழம், அப்பம் முதலியவற்றை நிவேதித்துப் பூசைபுரிவது. இதனை அனுட்டித்துப் பேறுபெற்றோர் உமாதேவியார், சண்முகர், கர்த்தமன், நளன், ஆதிசேடன், அங்காரகன், புருசுண்டர் முதலியோர்.

விநாயக சட்டி* கார்த்திகை மாதத்துக் கிருஷ்ண பக்ஷ பிரதமை முதல் மார்கழி மாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சட்டியீறாகிய இருபத்தொருநாள் அனுட்டிக்கப் படுவது. இதனை அனுட்டித்தவர் திருமால், இலக்கண சுந்தரி முதலியோர்.

விநாயக சட்டி விரதத்தைப்பற்றி சிலரே அறிவார். அவ்விரதத்தின் சிறப்பு கந்த புராணத்தில்

---

* இவ்விரதத்தை யான் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அனுட்டித்து வருவதைத் தெரிவிக்கின்றேன். இவ் வறிக்கைத் தற்புகழ்ச்சிக் கருதியன்று. சிவநேயச் செல்வர்கள் இதனை அனுசரித்து, எம்பெருமான் கிருபையைப் பெற வேண்டுமென்பதே எனது ஆசை. "தேகம் விழுமுன் புசிப்ப தற்குச் சேரவாரும் செகத்தீரே" என்றார் தாயுமானவர்.

அனந்தன் சாபநீங்கு படலத்திலும், விநாயக புரா ணத்திலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது.

விநாயகருக்கு விசேஷ பூசை நடக்கும் தலங்கள் திருச்செங்காட்டங்குடி, வலிவலம், நாரையூர், திரு வெண்ணெய்நல்லூர் முதலியன.

நாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவருளால் நம்பியாண்டார் நம்பி தேவாரம், திருவாசகம் திரு விசைப்பா முதலிய திருமுறைகளை எமக்கு அளித் தார். திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளை யார் மெய்கண்டார் மூலமாக எமக்குத் தமிழ்ச் சிவ போதத்தை வெளிப்படுத்தினர். சிவபெருமானது 25 மூர்த்தங்களுள் விக்கினேசுரர் மூர்த்தமும் ஒன் ருகும். ஆகலின், விநாயகர் சிவபிரானுக்கு வேறல்லர். அவரைச் சிவபிரானது மூத்தகுமாரர் என்பது உப சாரமே.

"கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக வம்பலந் தமரசேகரனே"
(திருவிசைப்பா)

விநாயகரை உபாசித்துப் பேறுபெற்றவர் பலர். சேரமான்பெருமாள் நாயனர் கைலாசத்திற்குக் குதிரைமேற் சென்றபோது ஔவையார் தாம்.

*

பூசித்துவந்த விநாயகர் அருளாலே குதிரைமேற் சென்றுரோடு ஒக்கச்சென்றுளென்று ஒரு கதை உண்டு. "குதிரையுங் காதம் கிழவியும் காதம்" என்ற பாடல் அதனைக் கூறும்.

இம் மஞ்சரியைக் கோவைப்படுத்தி, வெளியிடுவதற்கு ஆஞ்ஞை தந்து உதவிபுரிந்த எனது நண்பரும், சைவசிகாமணியுமாகிய ஸ்ரீமான் கோ. இராசகோபால பிள்ளையவர்கட்கு எனது வந்தனம் உரியதாகுக. "எங்கள் கணபதியே! நின்னையலாது ஐயனே! சூழாதென் அன்பு."

திருமயிலை,
கா—ஆவணி
விநாயகசதுர்த்தி தினம்

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை.

உ

கணபதி துணை.

ஔவையார் அருளிய

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே

முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா வுபதேசம் புகட்டிஎன் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலம்ஒரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலம்ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறு நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே

இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றுஎழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரிஎட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து

இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிடம் என்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கரத்தின் நிலைஅறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

விநாயக கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்கப் புருவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகோ தரர்காக்கத் தடவிழிகள்
பாலசந் திரனர் காக்க. (1)

கவின்வளரு மதரங்க சமுகர்காக்க
தாலங்க ணக்கிரீடர் காக்க
நவில்சுபுகங் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறு திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க. (2)

காமருபூ முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்ககளங் கணேசர் காக்க
வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா
சன்காக்க விதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க. (3)

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபூ டணர்தாங் காக்க
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்கசக னத்தை யல்லல்
உக்ககண பன்காக்க வூருவைமங்
களமூர்த்தி யுவந்து காக்க. (4)

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
பதமேக தந்தர் காக்க
வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
முன்கையை வணங்கு வார்நோய்

ஆழ்தரச்செய் யாசாபூ ரகர்காக்க
விரல்பதும வத்தர் காக்க
கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க. (5)

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
புத்திரர்தென் ஞைசை காக்க
மிக்கநிரு தியிற்கணே சுரர்காக்க
விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
னன்காக்க திக ழுதீசி
தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி
லீசநந் தனரே காக்க. (6)

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டும்
ஓரையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
கதர்பூத முறுவே தாள
மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால்
வருந்துயரு முடிவி லாத
வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க. (7)

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி
புகழ்குலம்வண் சரீர முற்றும்
பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிக்
கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
காமர்பவுத் திரர்முன் னன
விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க. (8)
வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
திடினும்பா லிடையூ றொன்றும்
ஒன்றுறு முனிவரர்கா ளறிமின்கள்
யாரொருவ ரோதி னனு
மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாகி மன்னும். (9)

இது விநாயக புராணத்தில் பிந்திய மயூரேசர் திருவவதாரப் படலத்தில் உள்ளது. கவசம் காக்கும் மந்திரம். ஒவ்வொரு பாடலினும் பூசை செய்வோரின் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும், சிற்சில இடங்களில் அவ் வங்கத் தொழிலையும் சொல்லி, அதனை விநாயகர் காப்பார் என்று கூறப்படுகின்றது. விநாயகரது பல

நாமங்கள் ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் தொழிலுக்கும் வெவ்வேருகக் காணப்படுதல் நோக்கத்தக்கது.

இக் கவசத்தைப் பக்தியுடன் தினந்தோறும் நியமமாகப் பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்கு நோய், வறுமை, பேய் பிசாசு முதலியவற்ருல் ஏற்படும் துன்பம், மனக்கவலை முதலிய தீங்குகளெல்லாம் நீங்கும்.

அஷ்டோத்தர சதநாமங்கள்

ஓம் விநாயகாய நம:
ஓம் விக்கினராஜாய நம:
ஓம் கணநாதாய நம:
ஓம் கஜாநநாய நம:
ஓம் மகோதராய நம:
ஓம் மகாதேவாய நம:
ஓம் ஸ்நிக்தாஞ்சனசமத்யுதயே நம:
ஓம் ஏகதம்ஷ்டிரோத்கடாய நம:
ஓம் தேவாய நம:
10 ஓம் கஜவக்திராய நம:
ஓம் மகாபலாய நம:
ஓம் நாகயக்ஞோபவீதிநே நம:
ஓம் நாகாபரணபூஷிதாய நம:
ஓம் சர்வார்த்தசம்பதாதாராய நம:
ஓம் கணாத்தியக்ஷாய நம:
ஓம் வரப்பிரதாய நம:

ஓம் உருத்திரதநயாய நமஃ
ஓம் உதாராய நமஃ
ஓம் நாயகாய நமஃ
20 ஓம் பிரமதாதிபாய நமஃ
ஓம் பத்மராகத்யுதயே நமஃ
ஓம் சோமாய நமஃ
ஓம் ரத்தமால்யானுலேபனாய நமஃ
ஓம் அபலாய நமஃ
ஓம் பாலரூபிணே நமஃ
ஓம் சுமுகாய நமஃ
ஓம் சுரப்பிரியாய நமஃ
ஓம் பிரபவே நமஃ
ஓம் புண்ணியாய நமஃ
30 ஓம் பூர்ணாய நமஃ
ஓம் பூர்ணோதராய நமஃ
ஓம் புண்ணியகீர்த்தயே நமஃ
ஓம் புராதனாய நமஃ
ஓம் பர்த்திரே நமஃ
ஓம் சிவாய நமஃ
ஓம் சாந்தாய நமஃ
ஓம் சகந்நாதாய நமஃ
ஓம் சாசுவதாய நமஃ

ஓம் சுவேதபரிதாநாய நம:
40 ஓம் திரயக்ஷாய நம:
ஓம் கனககுப்பிரபாய நம:
ஓம் சிவசாம்யாய நம:
ஓம் மஹாதேஜஸே நம:
ஓம் *மஹாபலபராக்ரமாய நம:
ஓம் சர்வக்ஞாய நம:
ஓம் ஞானசம்பன்னாய நம:
ஓம் சர்வாபரணபூஷிதாய நம:
ஓம் பாபாபநோதநாய நம:
ஓம் தேவாய நம:
50 ஓம் அலக்ஷ்மிமலநாசநாய நம:
ஓம் குமாராய நம:
ஓம் காரணாய நம:
ஓம் காந்தாய நம:
ஓம் சர்வசித்திப்பிரதாயகாய நம:
ஓம் விபவே நம:
ஓம் ஈசாய நம:
ஓம் ஈசபுத்திராய நம:
ஓம் ஈப்ஸிதகர்த்தப்பிரதாயகாய நம:
ஓம் ஸ்ரீதாய நம:

---

* 'மஹாப்பிராக்ஞாயநம :' என்றும் பாடம்.

60 ஓம் சுபாய நம:
ஓம் ஏகதந்தாய நம:
ஓம் ஏகவீராய நம:
ஓம் அநேகதாய நம:
ஓம் ஏகஸ்மை நம:
ஓம் ஏகப்ருதே நம:
ஓம் விசுவப்ருதே நம:
ஓம் விசுவபுஜே நம:
ஓம் விசுவஸ்மை நம:
ஓம் சர்வப்பிரபவே நம:
70 ஓம் சர்வபாவநாய நம:
ஓம் பாக்கியதாய நம:
ஓம் பவதாய நம:
ஓம் பாகிநே நம:
ஓம் போகதாய நம:
ஓம் போகபாவநாய நம:
ஓம் கவயே நம:
ஓம் காரியாய நம:
ஓம் கநோய நம:
ஓம் கர்த்திரே நம:
8 ஓம் கிருதவே நம:
ஓம் கிருதிநே நம:

ஓம் கிருத்தியவிதே நம:
ஓம் அத்யுக்கிராய நம:
ஓம் காந்ததர்சிநே நம:
ஓம் கிருதாந்தகாய நம:
ஓம் ஸ்துத்தியாய நம:
ஓம் ஸ்தோத்திரே நம:
ஓம் ஸ்தோகாய நம:
ஓம் ஸ்தோத்திராய நம:
90 ஓம் திரயிமயாய நம:
ஓம் வேதாய நம:
ஓம் வேதாந்தகிருதே நம:
ஓம் வேத்தியாய நம:
ஓம் விதுஷாம்புத்திதாய நம:
ஓம் புத்தாய நம:
ஓம் ஓங்காராய நம:
ஓம் பிரமவிதே நம:
ஓம் பிராமணாய நம:
ஓம் பிரமணே நம:
100 ஓம் பிரமபராய நம:
ஓம் பராய நம:
ஓம் சர்வசாக்ஷிணே நம:
ஓம் சத்கதயே நம:

ஓம் சர்வலோகவெத்யாய நமஃ
ஓம் சர்வதாய நமஃ
ஓம் சுபகாய நமஃ
ஓம் அவ்வியாய நமஃ
108 ஓம் ஸ்ரீசித்திவிநாயகாய நமஃ

உ

தோத்திரப்பாக்கள்

(விநாயக புராணம்)

1 பந்த மகற்று மனந்தகுணப்
பரப்பு மெவன்பா லுதிக்குமோ
எந்த வுலக மெவனிடத்தி
லீண்டி யிருந்து கரக்குமோ
சந்த மறையா கமங்க
ளனைத்து மெவன்பாற் றகவருமோ
அந்த இறையாங் கணபதியை
யன்பு கூரத் தொழுகின்றாம்.

2 உலக முழுதும் நீக்கமற
வொன்றாய் நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறங்கும் விகாரங்க
ளுறாத மேலா மொளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
யூட்டுங் களைக ணெவனந்த
உலக முதலைக் கணபதியை
யுவந்து சரண மடைகின்றாம்.

3 இடர்கள் முழுது மெவனருளால்
எரிவீ ழும்பஞ் செனமாயும்
தொடரு முயிர்க ளெவனருளாற்
சுரர்வாழ் பதியு முறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கரும மெவனல் முடிவுறுமத்
தடவு மருப்புக் கணபதிபொற்
சரணஞ் சரண மடைகின்றும்.

4 மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர்க் கங்கை முதலான
தீர்த்த மாகி யறிந்தறியாத்
திறத்தி னனு முயிர்க்குநலம்
ஆர்த்தி நாளு மறியாமை
யகற்றி யறிவிப் பானெவனப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரண மடைகின்றும்.

5 செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
செய்யப் படுமப் பொருள்யாவன்
ஐய மின்றி யுளதாகு
மந்தக் கருமப் பயன்யாவன்

உய்யும் வினையின் பயன்விளைவி
ஞூட்டி விடுப்பா னெவனந்தப்
பொய்யி லிறையைக் கணபதியைப்
புரிந்து சரண மடைகின்ரும்.

6 வேத மளந்து மறிவரிய
விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
விகிர்தன் யாவன் விளங்குபர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
நாத னெவன் எண் குணனெவனப்
போத முதலைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரண மடைகின்ரும்.

7 மண்ணினே ரைங் குணமாகி
வதிவா னெவன்நீ ரிடைநான்காய்
நண்ணி யமர்வா னெவன்தீயின்
மூன்ருய் நவில்வான் எவன்வளியின்
எண்ணு மிரண்டு குணமாகி
யியைவா னெவன்வா னிடைஒன்ரும்
அண்ண லெவனக் கணபதியை
அன்பிற் சரண மடைகின்ரும்.

8 பாச வறிவிற் பசுவறிவிற்
பற்றற்கரிய பரன் யாவன்
பாச வறிவும் பசுவறிவும்
பயிலப் பணிக்கும் பரன்யாவன்
பாச வறிவும் பசுவறிவும்
பாற்றி மேலா மறிவான
தேச னெவனக் கணபதியைத்
திகழச் சரண மடைகின்றும்.

தோத்திரப் பயன்

9 இந்த நமது தோத்திரத்தை
யாவன் மூன்று தினமும்மைச்
சந்தி களிற்றேத் திரஞ்செயினுஞ்
சகல கரும சித்திபெறும்
சிந்தை மகிழச் சுகம்பெறும்எண்
தினமுச் சரிக்கின் சதுர்த்தியிடைப்
பந்த மகல ஒரெண்காற்
படிக்கில் அட்ட சித்தியுறும்.

விநாயகரின் பன்னிருதிருநாமங்கள்

1 முனிவி லமரர் சுமுகரென
முனிவ ரேக தந்தரெனப்
புனித முறுங்கந் திருவர்கள்கிம்
புருடர் கபில ரெனக்குய்யர்
இனிமை யுழுஞ்சா ரணர்சித்த
ரிவர்கள் கெசநற் கன்னரென
மனித ரிலப்போ தரரென்ன
மருவும் விருகம் விகடரென.

2 விலங்கல் மரம்விக் கினராசர்
வியாளங் கணநா யகர்திக்கின்
இலங்கு வோர்தூ மிரகேது
எழிலார் நதியா திகள்தீர்த்தம்
அலங்கும் கணுத் தியக்கர்பயி
ராதி கிருமி கீடங்கள்
துலங்கும் பால சந்திரர்மற்
றுயிரின் தொகுதி கசானனரே.

3 எனவே பெயரிட் டனைவோரு
மேத்தி யிறைஞ்சித் தத்தமது
மனமார் விருப்பி னுறைபதியின்
மருவி வாழ்ந்தா ரிப்பெயர்கள்
முனமார் கலியைக் கடைந்தெடுத்த
முதிர்வான் சுவையி லமிர்தேபோற்
கனமார் பெயரா யிரந்தம்முட்
கருத்தாற் றெரிந்து கொண்டனவாம்.

4 பெயரா யிரமு மெடுத்தோதிற்
பெருகும் பயனிப் பன்னிரண்டு
பெயர்மாத் திரையால் வருமென்னிற்
பெயர்த்தும் பெருமை பேசுவதென்
பெயரீ ராறு களிற்றுமுகப்
பெருமா னடியைப் பூசித்துப்
பெயரா வன்பின் யாவர்களும்
பேணுங் கருமந் தொறுமுரைப்பார்.

விநாயகர் சொரூப இலக்கணம்

1 கங்கையும் பணிவெண் திங்களும் விரைத்த
கடுக்கையந் தொங்கலு மரவும்
தங்குபொற் சடையும் முக்கணுந் தாதை
தானுவென் றுயர்த்தமென் மலர்க்கை

அங்குச பாச மணிந்துவெற் புயிர்த்த
வாரணங்கு அன்னையென் றுணர்த்த
வெங்கலி முழுதுந் துடைத்தருள் பட்டி
விநாயகன் சேவடி பணிவாம்.

(பேரூர்ப்புராணம்)

(இது சிவமும் சத்தியுமாக விளங்குபவர் விநாயகர் என்பதைக் காட்டும்.)

2 முகமதியும் கட்கடுவும் களவளையும்
உத்தரிய முகப டாத்தும்
புகர்மதமா மழகளிறும் கரமலர்க்கற்
பகதருவும் பொருவில் பாதத்
திகழுறுபங் கயநிதியும் தோன்றுபரைப்
பாற்கடலிற் சிறந்து தோன்றும்
உகலருமைங் கரவமுதை யுளங்குளிரப்
பூரித்தே யுவகை பூப்பாம்.

(சிதம்பர சுவாமிகள்)

விநாயகரை அமுதமாகவும், அவர் தோன்றிய இடமாகிய பராசக்தியைப் பாற்கடலாகவும் உவமிக்கப்பட்டுளது.

விநாயகரைப்பற்றி சிவபூசை விளக்கத்திற் கண்ட தத்துவ விளக்கம்

விநாயகர் யானை முகம், மூன்று கண்கள், ஐந்து கரங்கள், பெருத்த வயிறு, ஒரு கொம்பு, மும்மதம், இரண்டு திருவடி உடையவர். தமது கரங்களில் தந்தம், பாசம், அங்குசம், பாஞ்சசனியம் முதலிய வற்றைக் கொண்டுளார்.

கயமுகனைச் சங்கரிப்பதற்காக முரித்த ஒரு கொம்பை ஏந்தியது மும்மலங்களை நீக்குபவர் தா மென்பதைக் காட்டுதற்காம். உயிர்களைப் பாதிக்கும் ஆணவமலமாகிய யானையைப் பாசத்தாற் கட்டி, அங் குசத்தால் அடக்கி, மறைத்தலென்னும் கருணை புரி பவர் தாமென்பதை அறிவித்தற்காகப் பாசாங்குசங் களை ஏந்தினர். ஆணவத்தைப் போக்கி, உயிரை ஆட்கொள்பவர் என்பது ஆணவ சொரூபனாகிய கய முகனைப் பாசக்கயிற்றாற் கட்டி, அங்குசத்தால் அடக்கி, அவன் மலத்தை நீக்கிச் சுத்தனாக்கி, அவ னைத் தமக்கு வாகனமாக்கிக்கொண்டு பெரும்பேற்றை அளித்தார் என்பதால் போதரும். இவருடைய துதிக் கை விந்து நாத தத்துவத்தைக் குறிப்பித்து, இவரது ஞானசொரூபத்தை அறிவிக்கின்றது. அடியார்கள்

பசு ஞானத்தைக் கவளமாக ஒப்பிக்க, அதனை உண்டு தமது பேழை வயிற்றில் துறுத்துச் சிவஞானத்தைக் கொடுப்பவர் தாமென்பதை உணர்த்தும்பொருட்டுக் கவள உணவாகிய மோதகத்தை ஓர் கையிற்கொண்டார்.

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந்
    தறிநிறுவி யுறுதி யாகத்
தள்ளரிய வன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி
    யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக்
    களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை
    நினைந்துவரு வினைகள் தீர்ப்பாம்.

(திருவிளையாடற்புராணம்)

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியாவதிபர் தாமென்பதை ஈசானம் முதலிய ஐந்து திருமுகங்களால் உணர்த்துதல்போல, விநாயகரும் துதிக்கை முதலிய ஐந்து கரங்களால் உணர்த்துகின்றார்.

இவர் உயர்திணைப் பொருளும், அஃறிணைப் பொருளுமாய் விளங்குபவர். யானை முகமும் தேவ சரீரமும் உடையவர்.

உயர்திணையு மஃறிணையும் படைத்தளித்துத்
துடைக்குமுத லொருதானே யென்று
அயர்வற எத்தகையோரு மறிந்துய்யத்
தெரிக்குமடை யாள மேய்ப்பப்
பெயர்கொளுயர் திணையுமஃ றிணையும்
விரவிய வுருவிற் பிறங்குவானை
மயர்வடிய வர்க்ககற்றுமொரு மருப்பானை
விநாயகனை வணங்கு வாமால்.

(சூதசங்கிதை)

பிரமாண்ட புராணக் குறிப்புகள்

பதினென் மஹாபுராணங்களுள் கடைசியதான பிரமாண்ட புராணத்தின் உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருக்கும் அகஸ்தியருக்கும் நடந்த ஸம்வாத வடிவமாய் விளங்கும் "லலிதோபாக்கியான"த்தை விமர்சித்த பெரியார் எழுதுகின்றார்கள்: "மன்மதன் எரிந்த சாம்பலிலிருந்துண்டான ஒரு அசுரனைப் பராசக்தி தோன்றி, சம்ஹரித்து மறுபடியும் காமனைப் பிழைப்பித்த விஷயமே லலிதோபாக்யானத்தில் பிரதானமாய் விளங்குகிறது."

2. ஆத்ம கோசரவிருத்திகளாகும் ஸ்ரீ லலிதாம்பாளின் ஆத்மீக சக்திகளைக்கொண்டு, [அதாவது பராம்பாள், சியாமளை, வாராஹி, விக்னேஸ்வரன் ஷடாம்நாய தேவதைகள், பாலை, ஸம்பத்கரீ, அஸ்வாரூடை, நகுலி, ரஸ்மிமாலா தேவதைகள்] அநாத்ம, அவித்யா விருத்திகளாகும் பண்டஸைன்யத்தையும் பண்டாசுரனையும் நாசம் செய்தாள் என்பதே தத்வம்.

3. ஆதி சிவசக்திகளாகிய காமேஸ்வர காமேஸ்வரியின் புன்சிரிப்பு சந்தோஷமே, விக்னேஸ்வர

உத்பத்தி என்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறதை கவனிக்கவேண்டும்.

"காமேஸ்வர முகாலோக கல்பித ஸ்ரீ க்னேஸ்வரா" என்பது லலிதா சகஸ்ரநாமாவளியில் உள்ள நாமம்.

4. அத்வைத ஞானத்திற்கு அனுகுணமான ஆத்மகோசர விருத்திகளைச் செழித்து ஓங்காமல் தடுக்கும் ப்ரத்யூஹ கூட்டமே பண்டாசுரனது விக்ந யந்திரம். அவற்றைத் தடுத்து அழிக்கவே காமேஸ்வர காமேஸ்வரியின் புன்சிரிப்பில் கணேஸ்வரன் தோன்றினர் என்பதை ஊகித்தறிந்தால் விக்னேஸ்வரராகிய கணபதியின் அருள் இல்லாதுபோனல் எந்தக் காரியமும் சித்திபெருது என்பது தெரியவரும்.

5. யோகநிஷ்டையிலிருந்தும் கலைந்த பரமேஸ்வரன் தன் எதிரில் புஷ்ப பாணங்களுடன் நிற்கும் காமனை தன் மூன்ருவது கண்ணுல் எரித்தார். சித்திரத்தில் சமர்த்தரான சித்ரகர்ம கணபதி எரிந்துபோன மன்மதனது சாம்பலை ஓர் புருஷாகாரமாகச் செய்தார். அதைச் சிவன் தன் கண்ணுல் பார்த்தவுடன் அது ஒரு தேஜஸ்வியான புருஷனுய் உயிர்பெற்றெழுந்தது. கணேஸ்வரனுன சித்ரசேனன் அவனைத் தழுவி 'சிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்' என்று சதருத்ரீய மந்தி

ரத்தை அவனுக்கு உபதேசித்தார். அங்ஙனமே அப் புருஷன் அதனை ஜபித்து சிவனை நமஸ்கரித்தான். சந்தோஷங்கொண்ட சாம்பசிவன், அவன் கோரிய படி சத்ருவின் பாதிப்பலம் அவனை வந்தடையும்படி யும், சத்ருக்களது அஸ்திரசஸ்திரங்கள் அவனைப் பாதிக்காதபடியும், அறுபது ஆயிரம் ஆண்டு ராஜ்ய மாளும்படியும் வரந்தந்தார். இவனது செயலைக்கண்டு பிரஹ்மா 'பண்ட் பண்ட்'' என்று நகைத்தபடியால், இவனுக்கு "பண்டாசுரன்'' எனப் பெயர் உண் டாயிற்று.

"மஹா கணேச நிர்பின்ன விக்நயந்திர ப்ர ஹர்ஷிதா'' என்பது அடுத்த நாமம்.

ஆதி நடு அந்தமில்லா உமாபதியின் மைந்தன் ஆன கணேஸ்வரரே, இங்கேயும் ஏற்பட்டுள்ள ஆக்க அழிவுகளுக்கும் காரணராயிருப்பது நன்கு தெரிய வரும்.

"பிரணவப்பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன் சரண அற்புத மலரே'' புத்திமுத்திகளைக் கொடுக்கும். ஆதலால், அவைகளை எமது தலைக்கணியாகச் சூடு வோம் என்பர் பெரியோர்.

6. ஸ்ரீ வள்ளிதேவிக்கும் ஸ்ரீ சுப்ரமண்யத்திற்கும் திருமணம் முடிப்பதற்கும் கணபதியின் திருவருள் தானே காரணமாயிருந்தது அல்லவா ?

"பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே"

கணேசாய மங்களம் !

மற்றைய சரிதைகள்

பிள்ளையார் சிவபிரானைச் சுற்றி வலம் வந்து மாங்கனி பெற்றதும், தம்பிக்காக யானையாக வந்து வள்ளி நாயகியை மணம்புரிவித்ததும் பாரதம் எழுதியதும் கீழ்க்கண்ட பாடல்களால் அறியலாம்.

1 கொம்பனைய வள்ளி கொழுநன் குறுகாமே
வம்பனைய மாங்கனியை நாரையூர்—நம்பனையே
தன்னவலஞ் செய்துகொளுந் தாழ்தடக்கையாய் [என்னேய்
பின்னவலஞ் செய்வதெனோ பேசு.

(நம்பியாண்டார் நம்பி)

2 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

(திருப்புகழ்)

3 பொன்னே யனையாள் முன்போகுந்
திறல் நோக்கி
என்னே யினிச்செய்வதென் றிரங்கி
எம்பெருமான்
தன்னே ரிலாதமருந் தந்திமுகத்
தெந்தைதனை
முன்னே வருவாய் முதல்வா
வெனநினைந்தான்

அறியுற் றிடுபா ரதமான வெலாங்
குறியிற் றிடுதோன் முகர்குஞ் சரன்மேல்
எறியுற் றமருப் பினிலேடெனவாய்ப்
பொறியுற் றிடுமென் பதுபொய்த் திடுமோ.

(கந்த புராணம்)

அரும்பதக் குறிப்பு

(அகவல்)

வரி

1—சீதக்களபம் - சந்தனக்காப்பு

2—பாதம் - திருவடி (ஞானம்)—"மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்" (பெரிய புராணம்)

4—வன்னம் - வர்ணம்
மருங்கில் - இடுப்பில்
எறிப்ப - பிரகாசிக்க

5—பேழை வயிறு - பெட்டிபோன்ற வயிறு—எல்லா உலகத்தையும் தம்மிடத்தில் அடக்கியவர் என்பதைக் குறிக்கும். "பேழைப் பெருவயிற்றேருடும் புகுந்து" (கபிலர் இரட்டைமணிமாலை 4); "மந்தள வயிறனே" "குடவயிறன்" என்று கூறுவர் அருணகிரியார்.

6—வேழமுகம் - யானைபோன்ற முகம்; அதாவது பிரணவ சொரூபம்—"பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்" (நறுந்தொகை).
சிந்தூரம் - சிவப்புத் திலகம்—"ஐயபொட்டிட்ட அழகு" (திருவிசைப்பா)

7—அங்குச பாசம் - யானைத்தோட்டியும் பாசக்கயிறும்

8—நீலமேனி - யானைபோன்ற கறுத்த உடம்பு

9—நான்ற வாய் - தொங்குகின்ற யானை வாய்

10—மும்மதம் - கன்னமதம், கும்பமதம், கோசமதம்; இவை இச்சா ஞானக்கிரியா சக்திகளைக் குறிப்பன.

11—இரண்டு செவி - முறம்போன்ற காதுகள்.

12—முப்புரி நூல்—பூணூல்; சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான அற்புதம்—துரியாதீத நிலை - "சொற் பதங்கடந்த தொல்லோன் காண்க" (திருவாசகம்)

15—முப்பழம் - வாழை, மா, பலா—"மும்மலப்பழ வல் வினை" (திருவாசகம்); "வாழைக்கனி பலவின்கனி மாங்கனி" (கபிலர் இரட்டைமணிமாலை 4)

மூஷிக வாகனம் - பெருச்சாளி [ஆணவமலம்]

16—தாயாய் - தாய் குழந்தைக்குக் காட்டும் அன்புபோல. "தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என் தலைவன்" (திரு வாசக சதகம்)

19—ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்கரம்—"நமச்சிவாயவே நன் னெறி காட்டுமே" (அப்பர் தேவாரம்)

20—திருவடி வைத்தல் - தீக்ஷைபுரிதல்—"இணையார் திரு வடி என் தலைமேல் வைத்தல்" (திருவாசகம்). இறைவன் அப்பருக்கும் சுந்தரருக்கும் திருவடி தீக்ஷை செய்தது இங்கே சிந்திக்கத்தக்கது.

21—குருவடிவாகி—விநாயகரே குருவடிவத்துடன் எழுந்தருளி உபதேசஞ் செய்தல்.

24—கொடுவினை களைதல் - அருள்பாலித்தல்—"விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்" (கபிலர் இரட்டைமணிமாலை 5)

26—தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவு - ஆராவமுது—"தேறலின் தெளிவே" "ஆராவமுதே ஆசைப்பட்டேன்" (திருவாசகம்).

27—ஐம்புலன் அடக்கும் உபாயம் - பஞ்சேந்திரியங்களால் நேரும் ஆசையை விடல்.

"நானேயோ தவஞ்செய்தேன்
சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமுமாய்த்
தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம்
புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரு முயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே"

என்னும் திருவாசகக் கருத்தைக்கொண்டது 19—30 வரிகள்.

34—ஒன்பது வாயில் - ஒன்பது துவாரம் மனிதசரீரத்திலுள்ளது—'வேட்கை தணிவிப்பான் விநாயகனே" (கபிலர் இரட்டைமணிமாலை);

"ஒருமுழ முள்ள குட்ட மொன்பது துறையுடைத் தாய்
அரைமுழ மத னகல மதனில்வாழ் முதலை யைந்து"
(அப்பர் தேவாரம்)

35—ஆறு தாரத்து அங்குச நிலை - மௌனநிலை—"மோன மென்பது ஞான வரம்பு"

37—இடை பிங்கலையின் எழுத்தறிவித்தல் கடையிற் சுழு முனைக் கபாலங் காட்டல் முதலியன யோக சாதனங் கள். எம்போலியர்களுக்கு விளங்காதவை.

41—குண்டலி - யோக சக்தி.
அசபை - ஓர் மந்திரம்

51—புரியட்ட காயம் புலப்படச் செய்தல் - தன்னை அறி வித்தல்; தன்னை அறிந்து, 'யான் எனது' என்னுஞ் செருக்கற்றால்தான் முத்தி சித்திக்கும். "நான் கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ" (திருவாசகம்)

"யான்என தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்" (திருக்குறள்)

55—அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய் —
"அண்டத்தான் அப்புறத்தான் ஆனைமுகத்தான்"
(கபிலர் இரட்டைமணிமாலை)

57—வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயம் - "உணர்வுசூழ் கடந்த தோர் உணர்வு" (திருவிசைப்பா)

"சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடர்"
(திருவாசகம், புணர்ச்சிப்பத்து)

61—எல்லையில்லா ஆனந்தம் - "அளவிலா ஆனந்தம் அருளி" (திருவாசகம், பிடித்தபத்து 16)

66—கணுமுற்றி நின்ற கரும்பு - இன் இரசமே மிக இனிப்பாக இருக்கும். "கரும்பினு மினியன் இறைவன்" (அப்பர்)

67—வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி மெய்த் தொண்டர் குழாத்தில் கூட்டல்

"கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீறு
இட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டப மேற்றினை எற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே"
(திருவாசகம், சதகம் 49)

72—விரைகழல் சரணே - உனது திருவடிக்கே யான் அடைக்கலம்—"நின் திருவடிக்காம் பவமே யருளுகண்டாய் அடியேற்கெம் பரம்பரனே" (திருவாசகம், திருச்சதகம் 5); "புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே" (அப்பர்)

இவ்வகவலில் 1—14 வரி வரை விநாயகரின் சொரூபம் விளக்கப்படுகிறது. 16—72 வரை விநாயகர் ஆசிரியருக்கு அளித்த அருட்செயல் கூறப்படுகின்றது. மூன்றிடத்தில்

விநாயகரை விளிக்கின்றார் ஆசிரியர். கற்பகக் களிறே 14-ம் வரி, மூஷிக வாகன 15-ம் வரி, வித்தக விநாயக 72-ம் வரி

இந்த அகவலைப் பாடிய ஔவையார் பிள்ளையார் உபவாசி. பிள்ளையார் தமக்கு அருள்பாலித்த வகையைக் கூறி, அவரைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றார். இதுவே இவ்வகவல் நுதலிய பொருளாம். "நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க, இதை நமக்கு அளித்துள்ளார். யாம் ஓதி இன்புறுவோமாக. நூல் நுதலிய பொருள் திருவடிப்பற்றுதலால், அப்பதத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் வைத்துள்ளார்.

ஔவையார் விநாயகர் திருவடியைச் சரணமாக அடைந்தார். மாதுசிரோமணியாகிய காரைக்கால் அம்மையார் நடராசப்பெருமான் திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

"இறவாத இன்ப அன்பு
வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன்
அடியின்கீ ழிருக்க என்றார்".

இத்திருவடியின் சிறப்பை,

"இருமாந் திருப்பன்கொலோ ஈசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங்
கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ"

என்று அப்பர் கூறுகிறார்.

விநாயக கவசம்

(உறுப்பும் காப்பாளரும்)

1—சிகை - விநாயகர்; தலை - மகோற்கடர்; நெற்றி - காசிபர்; புருவம் - மகோதரர்; விழிகள் - பாலசந்திரர்.

2—அதரம் (உதடு) கசமுகர்; தாலம் (நாக்கு) - கணக்கிரீடர்; சுபுகம் (கன்னம்) - கிரிசை (பார்வதி சுதர்); வாக்கு- விநாயகர்; நகை - துன்முகர்; செவி - பாசபாணி; நாசி - சிந்திதார்த்தர்.

3—முகம் - குணேசர்; களம் (கழுத்து) - கணேசர்; இருதோள் - கந்தபூர்வசர்; முலை - விக்கினவிநாசர்; இதையம் (இருதயம்) - கணநாதர்; அகடு (வயிறு) - ஏரம்பர்.

4—பக்கமிரண்டு (விலாப்புறம்) - தராதரர்; பிருட்டம் (முதுகு) - விக்கினகரர்; லிங்கம் (குறி) - வியான பூஷணர்; குய்யம் (குதம்) - வக்கிரதுண்டர்; சகனம்- கணபர்; ஊரு (தொடை) - மங்களமூர்த்தி.

5—முழந்தாள் - மகாபுத்தி; பாதம் - ஏகதந்தர்; கரம் - க்ஷிப்பிரப்பிரசாதனர்; முன்கை - ஆசாரபூரகர்; விரல் - பதுமவத்தர்; நகங்கள் - விநாயகர்; கிழக்குத்திசை - புத்தீசர்.

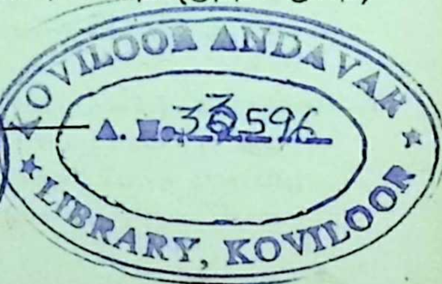
6—அக்கினி திசை - சித்தீசர்; தென்திசை - உமாபுத்திரர்; நிருதி திசை - கணேசுரர்; மேற்கு திசை - விக்கின வர்த்தர்; வாயு திசை - கசகன்னர்; உதிசி (வடக்கு) திசை - நிதிபர்; வடகிழக்கில் - ஈசநந்தனர்.

7. பகலில் காப்பவர் - ஏகதந்தர்; இரவிலும், சந்தியா வந்தனகாலங்களிலும் காப்பவர் — விக்கினகிருது; இராக்கதர், பூதம், பேய் முதலியவற்றால் ஏற்படும் துயரத்தை நீக்குபவர்—பாசாங்குசர்.

8—எல்லா உலகசுசமும் கொடுத்துக்காப்பவர்—சர்வாயுதர் மக்கள் உறவினர் முதலியோரைக் காப்பவர்--மயூரேசர்.

9—ஜீவிதம் (ஜீவனம்)-கபிலர்; கரியாதி (குற்றம் குறை) - விகடர்.

பொருளடக்கம்

இந்நூல் கிடைக்குமிடம் :—

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை,

26, காரணேசுரர் கோயில் தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை.